

ΕΥΧΑΙ

Ἐξ Εὐναγέων Λεχώ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ τεσσαράκοντα^η ἡμέρᾳ τὸ παιδίον πάλιν προσάγεται· ναῷ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, ἥγουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν^η προσάγεται· δὲ παρὰ τῆς μητρός, ἥδη κεκαθαυμένης καὶ λελουμένης οὖσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀντέσθαι· τοῦτο κατὰ τὸ βάπτισμα.

Ισταμένης δέ αὐτῇς μετὰ τοῦ παιδός πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, ποιεῖ ὁ ἵερεὺς εὐλογητόν. Τρισάγιον. τό·

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι Σοῦ ἐστιν.

Εἴτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν, ἢ τοῦ λαχόντος ἀγίου.

Δόξα καὶ νῦν. τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἀγίων.

Καὶ κλιγούσῃς τῆς μητρός τὴν κεφαλήν ἀμα τῷ βρέφει, ποιεῖ ὁ ἵερεὺς τὴν τοῦ σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, λέγει τὴν εὐχὴν ταῦτην 1).

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, δ Θεὸς δ παντοκράτωρ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δ πᾶσαν φύσιν λογικήν τε καὶ ἄλογον διὰ τοῦ λόγου Σου δημιουργήσας· δ πάντα ἔξ ούκ ὅντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν. "Ην τῷ Σῷ θελήματι διέσωσας δούλην Σου (τῇ δε), καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ παντὸς ρύπου προσερχομένην τῇ ἀγίᾳ Σου Ἐκκλησίᾳ· ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἀγίων Σου μυστηρίων.

1) Ἀκριβέστερον ἴσως ταῦτα ἐν τῷ χειρογράφῳ. «Ἐχουσκ «δὲ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ βρέφος ἡ μητήρ κλίνει τὴν κεφαλήν, ἀμα «τῷ βρέφει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ καὶ τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ «σφραγίδα ποιῶν ὁ ἵερεὺς ἀπτόμενός τε τῆς αὐτῆς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ιστέον δτι, ἵως φέδε λέγεται· γι παροῦσα εὐχή, εἰ οὐ τούτο
βρέφος· εἰτα ἐκφύγως·

“Οτις ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἔστιν ἀφώτιστον, ἀναγινώσκεται μέχρι τέλους.

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν παιδίον 1) εὐλόγησον,
αὐξῆσον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνι-
σον, δτι Σὺ παρήγαγες αὐτὸν καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ
φῶς τὸ αἰσθητόν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῇ
φωτὸς ἐν καιρῷ, φέ προώρισας καὶ συγκαταριθμηθῇ
τῇ ἀγίᾳ Σου ποίμνῃ διὰ τοῦ μονογενοῦς Σου Ιησοῦ,
μεθ' οὖτοῦ εὐλογητὸς εἴ τον τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οἱ ερεύναι.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Εὐχὴ εἰς τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σω-
τηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ²⁾
τὴν δικύλην Σου (τήνδε) καὶ καταξίωσον αὐτὴν διὰ
τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου καταφυγεῖν ἐν
τῇ ἀγίᾳ Σου καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς εἰσόδου τοῦ
ναοῦ τῆς δόξης Σου 2) καὶ ἀξίωσον αὐτὴν μετα-
λαβεῖν τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ
Σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ρύπον τοῦ σώματος καὶ

1) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· «Καὶ τοῦτο δὲ ἐξ αὐτῆς γεγενη-
μένον παιδίον.... «Οὗτω, καὶ λαλοφρόνισον, ἀντὶ τοῦ καλοφρόνισον».

2) Τὸ ἀσύντακτον τῆς περιέδοι ἐπιχνορθοῦται ἐκ τοῦ χειρο-
γράφου οὕτω· «καταξίωσον αὐτὴν, διὰ τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς
εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς δόξης Σου».

τῶν σπειλον τῆς ψυχῆς ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, διπως ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ Σου διοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομα Σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.
Αμήν.

"Εως ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται, εἰ οὐ τοῦ βρέφος καὶ γίνεται καὶ ἡ ἐπομένη ἀπόλυσις. Εἰ δὲ τοῦ, ἀναγινώσκεται εὐχὴ ἐτέρη εἰς τὸ παιδίον, ἦνπερ ὁ λερεὺς σφραγίζων αὐτὸν ἐπεύχεται..

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε δὲ Θεός ἡμῶν, δὲ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις βρέφος τῷ νομικῷ ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας Σου Μητρὸς καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς, αὐτός, δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο βρέφος ἐμφανισθῆναι Σοι τῷ πάντων ποιητῇ εὐλόγησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ Σοὶ εὐάρεστον αὗξησον, ἀποσοβῶν ἀπὸ αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ Σου. Σὺ γάρ εἶ δὲ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε. ἵνα καταξιωθὲν τοῦ ἀγίου βαπτίσματος τύχῃ τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας Σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρέτου Τριάδος. Σοὶ γάρ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο Θεός, δὲ Πατήρ, δὲ παντοκράτωρ, δὲ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγ-

γείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδικίᾳ Σῇ καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἀγίου πνεύματος, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὔσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσας καταδεξάμενος, κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν νόμῳ τῷ ἀγίῳ Σου μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ ἱερῷ προσαχθῆναι τὴνέσχετο, ἀληθῆς νομοθέτης ὑπάρχων καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὐπερ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν· οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς καὶ νῦν, διψυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῇ ἀγίᾳ Σου ποίμνῃ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ δινόματι τοῦ Χριστοῦ Σου· "Οτι· Σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ παιδίον σκηματίζει σταυρὸν μετ' αὐτοῖς πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνας), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. Ἀμήν.

Εἰτα εἰσάγει· αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ λέγων·

Ἐισελεύσομαι εἰς τὸν οἰκόν Σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἀγιόν Σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ κτλ.

Εἶτα λέγει·

Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω Σε.

Εἶτα εἰσάγει αὐτό ποδὸς τῶν πυλῶν τοῦ θυσιαστηρίου λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ κτλ.

Καὶ εἰσάγει αὐτό εἰς τὸ ἀγιον θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἴη ἔργειν εἰ δὲ θῆλυ, ἕως τῶν ώραίων Πυλῶν, λέγων τό, Νῦν ἀπολύεις·

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτό παρὰ τὰς θύρας τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ ἀνάδοχος προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει αὐτό καὶ ἔξερχεται.

Καὶ ἡ Ιερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος ἀπόλυσιν.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος βιβλίου ἐγένετο τῇ εὐγενεῖ μὲρι συστάσει τοῦ Πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου Ἀγγέλου Πεφάνη καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ καθηγητοῦ Κ-ου Α. Μάλτου, πρὸς οὓς καὶ δημοσίως ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν καλλιτέρων παρ' ἡμῖν βιβλίων τοῦ εἶδους τούτου ὅποια εἶνε τὸ Μέγα Εὐχολόγιον, ἢ Λειτουργικὴ Καρυοφύλλη, τὸ Ἱερατικὸν τοῦ Πατριαρχείου κ.τ.λ.

